

Sygn. akt VI U 437/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: Aleksandra Włodawiec

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2020 roku w Warszawie, na rozprawie

sprawy z odwołania R. D.

od decyzji (...) w W. z dnia 15 listopada 2017 roku, znak: (...) oraz od decyzji (...) w W. z dnia 8 grudnia 2017 roku, znak: (...)

przeciwko (...)w W.

o jednorazowe odszkodowanie, zasiłek chorobowy

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 15 listopada 2017 roku w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się R. D. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 8% stałego uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy jakiemu odwołujący się uległ dnia 13 lipca 2017 roku;
2. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 8 grudnia 2017 roku w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się R. D. prawo do wypłaty zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 13 lipca 2017 roku do 29 lipca 2017 roku w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Sygn. akt VI U 437/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 listopada 2017 roku, znak: (...)w W. odmówił ubezpieczonemu R. D. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że na podstawie przedłożonej dokumentacji i z postępowania wyjaśniającego wynikają rozbieżności odnośnie okoliczności zdarzenia pomiędzy dokumentacją wypadkową a harmonogramem prac ubezpieczonego, w dniu wypadku.

(decyzja z dnia 15.11.2017r. – k. 14 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji R. D. wniósł odwołanie. W uzasadnieniu odwołania odwołujący się podał, że protokół nie zawiera stwierdzeń bezpodstawnych oraz nie ma rozbieżności między jego harmonogramem prac a dokumentacją wypadkową.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podał, że istnieją rozbieżności pomiędzy dokumentacją wypadkową a harmonogramem prac odwołującego się, ponieważ w protokole powypadkowym podano, że odwołujący się w dniu wypadku o godzinie 8:45 świadczył pracę

w W. przy ul. (...), zaś z harmonogramu prac z dnia 13 lipca 2017 roku wynika, że odwołujący się miał w tym czasie świadczyć pracę przy ul. (...) w W..

(odpowiedź na odwołanie – k. 2 – 2 verte)

Decyzją z dnia 8 grudnia 2017 roku, znak: (...)w W. odmówił R. D. wypłaty zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 13 lipca 2017 roku do 29 lipca 2017 roku. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że protokół powypadkowy zawiera stwierdzenia bezpodstawne w zakresie, w jakim pracodawca uznał zdarzenie z dnia 13 lipca 2017 roku za wypadek przy pracy.

(decyzja ZUS z dnia 08.12.2017r. – akta organu rentowego dołączone do sprawy VI U 23/18)

Od powyższej decyzji R. D. wniósł odwołanie. W uzasadnieniu wskazał, że w protokole powypadkowym nie ma stwierdzeń bezpodstawnych, a zdarzenie jest jak najbardziej wypadkiem przy pracy.

(odwołanie – k. 1 akt sprawy VI U 23/18)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie w całości, powtarzając argumentację powołaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 4 verte akt sprawy VI U 23/18)

Zarządzeniem z dnia 31 stycznia 2018 roku Sąd połączył sprawę VI U 23/18 ze sprawą VI U 437/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VI U 437/17.

(zarządzenie z dnia 31.01.2018r. – k. 7 akt sprawy VI U 23/18)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W harmonogramie prac R. D. na dzień 13 lipca 2017 rok miał on o godzinie 8:00 rano rozpocząć pracę przy doszczelnieniu parapetów przy ul (...) w W.. Jednak w wyniku zmiany pogody (obfite opady deszczu) prace te zostały odwołane, a zamiast tego powód od razu w godzinach porannych skierował się na ul. (...) w W., gdzie miał wykonywać montaż okien.

(dowód: harmonogram prac na dzień 13.07.2017r. i oświadczenie – k. 9, oświadczenie z dnia 12.01.2018r. – k. 11, zeznania świadka M. W. – protokół rozprawy z dnia 27.09.2018r. od 00:02:28 do 00:09:33, zeznania odwołującego się R. D. – protokół rozprawy z dnia 06.12.2018r. od 00:05:33 do 00:11:09)

W dniu 13 lipca 2017 roku około godziny 8:45 podczas pracy przy demontażu ramy okiennej przy ul. (...) w W., po przecięciu tej ramy szlifierką kątową dolna lenka okienna nagle zasprężynowała i uderzyła odwołującego się w rękę, w której trzymał on włączoną szlifierkę. W wyniku tego uderzenia szlifierka uderzyła w twarz odwołującego się rozcinając jednocześnie policzek, wargę i nos po prawej stronie twarzy. Pracodawca uznał zdarzenie z dnia 13 lipca 20-17 roku za wypadek przy pracy.

(dowód: zeznania odwołującego się R. D. – protokół rozprawy z dnia 06.12.2018r. od 00:05:33 do 00:11:09, zeznania świadka S. W. – protokół rozprawy z dnia 06.12.2018r. od 00:01:19 do 00:05:33, protokół powypadkowy n 001/2017r. – k. 2 – 3 akt organu rentowego)

W wyniku zdarzenia z dnia 13 lipca 2017 roku odwołujący się doznał rany tłuczono – szarpanej prawej strony nosa, wargi górnej i prawego policzka, które to rany zostały zaopatrzone chirurgicznie. Na twarzy odwołującego się pozostała szpecąca blizna części policzka prawego, prawej strony nosa i wargi górnej wraz z blizną śluzówki o długości 6 centymetrów, ruchoma i niebolesna, która samodzielnie uzasadnia przyznanie 5% stałego uszczerbku na zdrowiu. Doszło również u odwołującego się do złamania przegrody nosa, które nie wygoiło się prawidłowo i spowodowało

gorszą drożność prawego przewodu nosowego. Po wykonanej operacji przegrody nosa zaburzenia czynnościowe nosa nadal się utrzymują, co w połączeniu z blizną szpecącą uzasadnia przyznanie odwołującemu się 8% uszczerbku na zdrowiu. W wyniku zdarzenia odwołujący się nie doznał zaś żadnego urazu psychicznego.

(dowód: opinia biegłego z zakresu chirurgii – k. 36 – 37, opinia biegłego z zakresu psychiatrii – k. 62 – 64, opinia biegłego z zakresu otolaryngologii – k. 77 – 78, k. 90 – 91 oraz k. 137 – 139)

Odwołujący się R. D. był niezdolny do pracy w związku ze zdarzeniem z dnia 13 lipca 2017 roku w okresie od dnia 13 lipca 2017 roku do dnia 29 lipca 2017 roku.

(dowód: (...) akta organu rentowego dołączone do akt sprawy VI U 23/18)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została przez strony skutecznie zakwestionowana w toku postępowania. Sąd oparł się także na zeznaniach świadków M. W. i S. W. oraz na zeznaniach odwołującego się R. D., uznając je za wiarygodne w całości. Sąd miał na uwadze, że zeznania te wzajemnie się uzupełniają, są ze sobą zgodne i spójne, a także znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie.

Sąd oparł się również na wnioskach zawartych w opiniach biegłych z zakresu chirurgii, psychiatrii oraz otolaryngologii. Opinie te zostały sporządzone w sposób fachowy i logiczny, ponadto opinie biegłych z zakresu chirurgii i psychiatrii nie były kwestionowane przez strony w toku postępowania. Odnośnie zaś opinii biegłego z zakresu otolaryngologii Sąd miał na uwadze, że początkowo opinia ta była kwestionowana przez ZUS, jednak po złożeniu opinii uzupełniającej oceniającej stan zdrowia odwołującego się po operacji przegrody nosowej ZUS nie kwestionował wniosków zawartych w opinii tego biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie R. D. od decyzji ZUS odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy oraz od decyzji ZUS odmawiającej mu wypłaty zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 13 lipca 2017 roku do 29 lipca 2017 roku.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. - Dz. U. z 2019 roku, poz. 1205; dalej, jako: ustawa wypadkowa) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przesłanką przyznania jednorazowego odszkodowania, jak wynika z treści przywołanej regulacji, jest stwierdzenie u ubezpieczonego długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, a także uznanie zdarzenia, które doprowadziło do uszczerbku za wypadek przy pracy. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, czy też w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W niniejszej sprawie ZUS oparł się art. 22 ust. 1 pkt 3 ustawy wypadkowej, zgodnie, z którym Zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne. ZUS argumentował, że istnieją rozbieżności pomiędzy protokołem powypadkowym, a harmonogramem prac odwołującego się na dzień 13 lipca 2017 roku. W toku postępowania Sąd ustalił, że w rzeczywistości protokół powypadkowy wiernie odzwierciedla okoliczności wypadku z dnia 13 lipca 2017 roku. Co prawda zgodnie z harmonogramem prac na ten dzień w godzinach porannych odwołujący się miał wykonywać pracę na ul. (...) w W., jednak ze względu na deszczową pogodę pracodawca skierował powoda do pracy na ul. (...) w W., gdzie powód o godziny 8:00 rano rozpoczął pracę. Wobec tego twierdzenia i ustalenia zawarte w protokole powypadkowym są zgodne z rzeczywistością. Jednocześnie pracodawca uznał w tym protokole zdarzenie z dnia 13

lipca 2017 roku za wypadek przy pracy, czego organ rentowy nie kwestionował. ZUS nie kwestionował również spełnienia przez zdarzenie przesłanek pozwalających je uznać za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej. Wobec powyższego Sąd uznał, że zdarzenie z dnia 13 lipca 2017 roku jest wypadkiem przy pracy.

Sąd ustalił też, że odwołujący się doznał w wyniku wypadku przy pracy z dnia 13 lipca 2017 roku stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 8%. W tym zakresie Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłego z zakresu chirurgii i biegłego z zakresu otolaryngologii. Sąd miał na uwadze, że biegły z zakresu chirurgii ustalił uszczerbek w wysokości 5% oceniając jedynie wpływ blizny na podstawie pkt 19a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t.j. - Dz. U. z 2013r., poz. 954, ze zm.). Z kolei biegły z zakresu otolaryngologii ocenił również uszczerbek na zdrowiu wynikający z zaburzeń czynnościowych nosa na podstawie pkt 19b i 20b przywołanego wyżej rozporządzenia. Sąd miał na uwadze, że pkt 19a podany przez biegłego chirurga odnosi się do blizn bez zaburzeń funkcji, zaś pkt 19b podany przez biegłego z zakresu otolaryngologii odnosi się do blizn z miernymi zaburzeniami funkcji. Skoro zaś w niniejszej sprawie oprócz blizny u odwołującego stwierdzono zaburzenia czynnościowe nosa to Sąd uznał, że jego uszczerbek na zdrowiu należy ocenić na podstawie pkt 19b i 20b rozporządzenia. Reasumując, Sąd uznał, że odwołujący się ma prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy z dnia 13 lipca 2017 roku w wysokości odpowiadającej 8% stałego uszczerbku na zdrowiu, zgodnie z opinią biegłego z zakresu otolaryngologii.

Odnośnie z kolei decyzji w przedmiocie odmowy wypłaty zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 13 lipca 2017 roku do 29 lipca 2017 roku Sąd miał na uwadze, że odwołujący się był niezdolny do pracy w okresie od 13 lipca 2017 roku do 29 lipca 2017 roku i jego niezdolność do pracy miała związek ze zdarzeniem z dnia 13 lipca 2017 roku, czego ZUS nie kwestionował w toku postępowania. Argumentacja organu rentowego odmawiająca wypłaty owego zasiłku chorobowego opierała się jedynie na twierdzeniach protokołu powypadkowego, które w ocenie ZUS były sprzeczne z harmonogramem pracy. Jak wskazano wyżej Sąd ustalił, że w rzeczywistości nie ma żadnych sprzeczności, bowiem odwołujący pracował zgodnie z harmonogramem pracy, który w dniu 13 lipca 2017 roku został zmieniony z uwagi na pogodę.

Wobec tego zdarzenie z dnia 13 lipca 2017 roku jest wypadkiem przy pracy. To zaś oznacza, że odwołujący się ma prawo do wypłaty zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za okres od 13 lipca 2017 roku do 29 lipca 2017 roku. Zgodnie, bowiem z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej z tytułu wypadku przy pracy przysługuje zasiłek chorobowy dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Z kolei zgodnie z art. 9 ust. 1 tej ustawy zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)